

Dragi ascultători, revenim la cartea Amos. Suntem la capitolul 5, încă în contextul sentinței pe care Dumnezeu o pronunță împotriva Israelului. De fapt această sentință este însoțită și de un rechizitoriu al faptelor ce au atras judecata.

Iată ce spune Amos că vede Dumnezeu întâmplându-se în mijlocul poporului Său. Reiau lectura capitolului 5 începând cu versetul 11:

Amos 5:11

v.11 De aceea, pentru că pe sărac îl călcați în picioare, și luați daruri de grâu dela el: măcar că ați zidit case de piatră cioplită, nu le veți locui; măcar că ați sădit vii foarte bune, nu veți bea din vinul lor!

Iată că Dumnezeu semnaleză aici un act de nedreptate socială. Săracii sunt cei cărora nu li se face dreptate. Știu lucrul acesta pentru că vreme îndelungată am făcut parte din tabăra lor.

În orice caz, dragi prieteni, când se întâmplă un asemenea lucru, este evidentă și problema cu care se confruntă acel popor din punct de vedere spiritual. Nu este vorba deci numai de un aspect economic implicat ci și spiritual.

Dumnezeu le spune însă că acțiunilor nu vor rămâne nepedepsite:

“cu toate că ați zidit case din piatră cioplită, nu le veți locui; măcar că ați sădit vii foarte bune, nu veți bea din vinul lor!”. Minunatele palate construite în Samaria sunt astăzi ruine. Au fost distruse la scurt timp după ce acest mesaj a fost transmis și, în această stare zac de mii de ani.

Amos 5:12

v.12 Căci Eu știu că nelegiuirile voastre sînt multe, și că păcatele voastre sînt fără număr: asupriți pe cel drept, luați mită, și călcați în picioare la poarta cetății dreptul săracilor.

La curtea de justiție a acelor vremuri săracilor nu li se făcea dreptate. S-au schimbat de atunci lucrurile?

Unul dintre motivele pentru care se dorește abrogarea pedepsei cu moartea a fost acela că cei bogați pot să scape de camerele de gazare sau de scaunul electric. Nu consider că este un motiv suficient de puternic deși cred că cei bogați au o șansă în plus. Săracul, atunci când este găsit vinovat, nu are nici o șansă să scape de pedeapsă. Bogatul își permite să facă apel după apel și are astfel timp să transforme pedeapsa cu moartea în închisoare. În multe cazuri nici măcar la închisoare nu mai ajunge.

Dumnezeu știe când într-o națiune nu se face dreptate. El a dat guvernelor omenești responsabilitatea conducerii acestui pământ. Națiunile pământului sunt stabilite de Dumnezeu și El le cere socoteală. Când acestea dau greș, El le înlătură, la fel cum Roma a fost înlăturată de pe scena acestei lumi.

Amos 5:13

v.13 De aceea, în vremuri ca acestea, înțeleptul trebuie să tacă; căci sînt vremuri rele.

Cu alte cuvinte, omul acelor zile știa că nu se poate aștepta să i se facă dreptate și mulți oameni preferau să tacă. Acesta era cel mai prudent lucru pentru că dacă încerca să protesteze, nu obținea nimic mai mult. Paradoxul vremurilor noastre este că, în ciuda faptului că vorbim despre libertatea presei, a religiei sau a cuvântului, nu prea ne bucurăm de ele. Agențiile de știri s-au transformat pe nesimțite în agenții de spălare a creierului. Adevărul este că doar vocea celui cu bani se poate face azi auzită. Prin urmare, în țara noastră majoritatea tace pentru că știe că vocea nu i se poate face auzită. Trăim vremuri grele, asemănătoare celor pe care le-a trăit și Israelul.

Amos 5:14

v.14 Căutați binele și nu răul, ca să trăiți, și ca astfel, Domnul, Dumnezeul oștirilor, să fie cu voi, cum spuneți voi!

Din nou Domnul cheamă la El Israelul.

Amos 5:15

v.15 Urîți răul și iubiți binele, faceți să domnească dreptatea la poarta cetății; și poate că Domnul, Dumnezeul oștirilor, va avea milă de rămășițele lui Iosif.

În zilele noastre, o persoană, susținută financiar de bogați, poate să trădeze guvernul și să scape de orice penalitate (poate să ajungă chiar un erou), în vreme ce oamenii mai săraci nu au șanse să se facă auziți. Dumnezeu spune: "Urîți răul și iubiți binele, faceți să domnească dreptatea la poarta cetății".

"și poate că Domnul, Dumnezeul oștirilor, va avea milă de rămășițele lui Iosif". Cu alte cuvinte, Amos spune. "șansele sunt mici dar mai este speranță pentru voi".

Acum Amos ne va îndrepta atenția într-o altă direcție; el va avertiza în legătură cu judecata care se apropie - Ziua Domnului.

Amos 5:16,17

v.16 De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeul oștirilor, Cel Atotputernic: „În toate piețele se vor boci, și pe toate ulițele vor zice: ‚Vai! Vai!‘ Vor chema pe plugar la jale, și la bocire pe ceice fac jălanii pentru morți.

v.17 În toate viile va fi bocet, cînd voi trece prin mijlocul tău, zice Domnul.

Dumnezeu știa că poporul nu avea să se pocăiască și de aceea le face cunoscută judecata ce se va abate asupra lor. Moartea îi va afecta pe toți și toți vor jeli.

Amos 5:18

v.18 „Vai de cei ce doresc ‚ziua Domnului!‘ Ce așteptați voi dela ziua Domnului? Ea va fi întunec și nu lumină.

Mulți oameni doreau să pară pioși, declarând că abia așteaptă Ziua Domnului. Amos se referă la acești oameni folosind interjecția „vai” – „Vai de cei ce doresc ‚ziua Domnului!’”. În zilele noastre oamenii spun: „O, ce bine ar fi dacă ar veni Domnul!”. În ceea ce îi privește pe unii dintre acești oameni, această expresie nu este nici pe departe o afirmație pioasă. Ziua aceea nu va fi la fel de plăcută precum își imaginează ei.

Amos folosește aici expresia „ziua Domnului”. Profetul Ioel este cel care a introdus acest subiect în mesajul său și toți ceilalți profeți care au urmat au avut ceva de spus despre el. Mulți oameni au crezut că Ziua Domnului se referă la Împărăția de 1000 de ani; de fapt, la începutul pregătirii mele în teologie am fost și eu învățat această teorie. Ioel a avut mare grijă – la fel și Amos – să spună că Ziua Domnului nu este sinonimă cu lumina ci, cu întunericul. Ziua Domnului începe cu judecata, continuă cu venirea Domnului Isus în scopul instaurării Împărăției Sale aici pe pământ.

Sunt câțiva comentatori care consideră că poporul Israel devenise cinic și ridiculiza Ziua Domnului. Eu nu le împărtășesc convingerea; nu văd nici un motiv care să susțină această opinie. Mai mult, mie mi se pare că poporul încerca să devină din ce în ce mai pios. Respectau ritualurile mozaice dar, simultan, se închinau și la idoli. Pentru ei totul se rezuma la conformarea la un anumit tip de religiozitate, la fel cum pentru mulți oameni din zilele noastre, creștinismul se reduce la frecventarea cu regularitate a unei biserici. Nimic plin de viață, nimic real în îndeplinirea acestor ritualuri. Motivul pentru care multe dintre serviciile divine din ziua de azi par moarte este acela că totul a fost redus la o simplă desfășurare de ritualuri. Poate părea frumos, plăcut ochilor sau urechilor dar, îți schimbă în bine viața? Te transformă?

Mulți creștini spun, într-o atitudine foarte pioasă,: „O, de-ar veni Domnul!”. Dacă ești unul dintre acești oameni, dă-mi voie să îți pun următoarea întrebare: chiar vrei ca El să vină? Sau te gândești la răpirea Bisericii doar ca la un mijloc prin care vei scăpa de necazurile acestei lumi?

La seminar, studiam ebraica împreună cu un coleg. După cină, seara, când aveam de pregătit o temă dificilă, el ridica ochii spre cer și spunea: „O, de-ar veni Domnul în noaptea aceasta!” În ce fel îi afecta această rugăciune viața? Pur și simplu nu mai dorea să-și facă lecțiile.

Nu voi uita însă niciodată noaptea de dinaintea absolvirii (urma să se căsătorească și să plece în luna de miere chiar după ceremonia de absolvire) când a ieșit dintr-un restaurant, a privit cerul și a spus: “Sper că măcar vreme de câteva zile Domnul să nu vină!”.

Dragul meu, mulți privim spre cer și așteptăm răpirea nu pentru că iubim vederea Domnului ci pentru că vrem să scăpăm odată de necazurile acestei lumi.

Amos le spune oamenilor: “Voi, oameni pioși respectați ritualurile dar nu-L cunoașteți în adevăr pe Dumnezeu – voi vă închinați și înaintea idolilor! Voi nu trebuie să vă doriți să vină Ziua Domnului. Ea nu este lumină ci întuneric. Înainte ca Ziua Domnului să vină va trebui să treceți printr-o perioadă de mari necazuri. Ce vă doriți voi este să săriți direct în mileniu dar, trebuie să vă spun că nu așa se vor petrece lucrurile”.

Aceia care cred că Biserica nu va trece prin Necazul cel Mare trebuie să știe că aceasta nu înseamnă că vom scăpa de judecată.

Dragul meu, sunt unii de părere că vom suporta necazul cel mare după ce vom ajunge în cer. Și știți de ce? Ascultați ce are de spus apostolul Pavel:

2 Corinteni 5:9,10: “De aceea ne și silim să-l fim plăcuți, fie că rămânem acasă fie că Suntem departe de casă. Căci toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, pentru ca fiecare să-și primească răsplata după binele sau răul, pe care-l va fi făcut când trăia în trup”

Scaunul de judecată al Domnului Isus este *bema* (în vechea Grecia, platforma de pe care vorbitorul se adresa mulțimii; platformă în sinagogă de unde se citește Scriptura; în biserica ortodoxă, zona din jurul altarului); nu este vorba aici despre marele Tron alb al Domnului Isus ci, este vorba despre bema înaintea căreia se va prezenta fiecare creștin pentru a primi “răsplata după binele sau răul, pe care-l va fi făcut când trăia în trup”. Este aceasta o judecată în vederea mântuirii? Nu, apostolul Pavel spune: **1 Corinteni 3:11** “Căci nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea care a fost pusă, și care este Isus Hristos”.

Nu există vreo altă temelie pe care o poate pune un om. De construit pe ea însă, se poate; fie cu lemn, fân sau trestie, fie cu aur, argint sau pietre prețioase. Toate faptele unui om, nu și mântuirea sa și nici ființa sa, vor fi testate în foc. Dacă vei trece de această probă, vei primi răsplata. Dar ce se întâmplă dacă faptele unui om nu trec testul? Apostolul Pavel spune: **1 Corinteni 3:12-15** “Iar dacă clădește cineva pe această temelie, aur, argint, pietre scumpe, lemn, fîn, trestie, lucrarea fiecăruia va fi dată pe față: ziua Domnului o va face cunoscut, căci se va descoperi în foc.

Și focul va dovedi cum este lucrarea fiecăruia. Dacă lucrarea zidită de cineva pe temelie aceea, rămâne în picioare, el va primi o răsplată. Dacă lucrarea lui va fi arsă, își va pierde răsplata. cât despre el, va fi mântuit, dar ca prin foc”.

Acesta este motivul pentru care adesea spun că deși mulți oameni vor fi mântuiți, o parte dintre ei vor mirosi a foc. Tot ceea ce acești oameni au făcut aici pe pământ, a fost făcut de către fire, pentru o rațiune pământească, pentru o satisfacție omenească.

Dragul meu, viața pe care o trăim aici pe pământ va fi testată și este un nonsens să pretinzi că ești interesat de a doua venire a Domnului Isus când adevărul este că unii dintre noi vor ajunge în cer și vor gândi că, de fapt, nu au ratat Necazul cel Mare. Ascultați ce a spus apostolul Pavel în acest context:

2 Corinteni 5:11 “Ca unii care cunoaștem, deci, frica de Domnul, pe oameni, căutăm să-i încredințăm; dar Dumnezeu ne cunoaște bine, și nădăjduiesc că și voi ne cunoașteți bine în cugetele voastre”.

Dacă îți închipui că atunci când te vei înfățișa înaintea Lui El îți va da o medalie pentru că ai participat la școala duminicală vreme de mai bine de 15 ani, cred că greșești. Nu cred că acolo se va pune mare accent pe acest aspect. Cred că felul de viață pe care o duci în casa ta, mărturia pe care o ai în societate și la serviciu, felul în care te porți cu sexul opus sunt toate elemente despre care se va vorbi atunci când te vei înfățișa înaintea scaunului divin de judecată – toate acestea au caracterizat viața ta aici pe pământ.

Acum mai vrei să ajungi în cer? Ai clarificat toate lucrurile? Pavel scrie:

1 Corinteni 11:31 “Dacă ne-am judeca singuri, n-am fi judecați”.

Acesta este motivul pentru care încerc să-l mărturisesc toate Domnului. Doresc să îmi fac timp pentru întâlniri zilnice cu El. Dacă nu procedez așa, El va lămuri odată lucrurile, dar va fi acolo, în cer. Poate că astăzi ți-ai ieșit din fire și ai fost o mărturie proastă. Poate ai bârfit pe un alt credincios. Crezi că atunci când te vei înfățișa înaintea Domnului El te va bate pe umăr lăudându-te pentru ceea ce ai făcut? Nu, El va judeca tot acest comportament al tău. În cer toate vor fi arătate la lumină.

Amos este foarte direct cu ascultătorii săi: ”Terminați cu acest nonsens cum că vă doriți să vină Ziua Domnului. Aceasta nu va fi o zi a luminii ci a întunericului. Va trebui să treceți printr-un mare necaz”. Dacă ești credincios și, din această cauză nu vei trece prin Necazul cel mare, te vei înfățișa înaintea scaunului de judecată al lui Hristos. Nu cred că momentele în care te vei afla în fața acestui scaun vor fi la fel de plăcute pe cât își imaginează unii.

Amos 5:19

v.19 **Veți fi ca un om care fuge dinaintea unui leu pe care-l întâlnește un urs, și care, când ajunge acasă, își reazimă mîna pe zid, și-l mușcă un șarpe!**

Amos este unul dintre cei mai dramatici scriitori câți există în Biblie. El folosește limbajul figurat și creează analogii cu elemente din natură. Aici este vorba despre un om care a plecat în pădure și dintr-o dată își dă seama că este urmărit de un leu. Începe să fugă de leu și vede că în fața lui își face apariția un urs. Cu alte cuvinte, dacă spui că vrei să vină Domnul pentru ca în acest fel să scapi de necazuri, s-ar putea să te aștepte ceva și mai rău, într-un fel sari din lac în puț. Văzând că ursul vine spre el, omul nostru trece dealul și, în sfârșit, ajunge acasă. Se oprește în fața casei și își trage răsuflarea sprijinindu-se de perete. Dar de undeva se ivește un șarpe care-l și mușcă. Poate ar fi fost mai bine pentru sărmanul om să-l înhațe fie leul, fie ursul pentru că e mult mai rău să fii nevoit să trăiești cu veninul de șarpe în tine!

Prin urmare Amos spune că ar fi mult mai bine să fim atenți la viața pe care o trăim aici pe pământ. În calitate de credincioși, mântuirea noastră nu este în pericol – Hristos a plătit pentru păcatele noastre dar, dacă păcatele pe care le facem, credincioși fiind nu sunt rezolvate, El nu le va trece cu vederea. Dragul meu, El nu are cum să le ignore pentru că este Sfânt și Drept iar cerul este locul unde toate sunt drepte. De aceea, atunci când vom ajunge acolo, și eu și tu, trebuie să fim în regulă. Acesta este un adevăr pe care mulți dintre creștini nu îl conștientizează.

Amos 5:20

v.20 **Nu va fi oare ziua Domnului întunec, în loc de lumină? Nu va fi ea întunecoasă și fără strălucire?**

„Ziua Domnului” începe cu o perioadă de judecată care se va abate asupra națiunii Israel. Însă ziua Domnului conține mai mult de o sesiune de judecată. De asemenea, Ziua Domnului include și cea de-a doua sosire a Domnului Isus Hristos aici pe pământ cu scopul instaurării împărăției Sale.

Amos 5:21-23

v.21 **Eu urăsc, disprețuiesc sărbătorile voastre, și nu pot să vă sufăr adunările de sărbătoare!**

v.22 **Cînd Îmi aduceți arderi de tot și daruri de mîncare, n'am nicio plăcere de ele; și vițeii îngrășați pe cari-i aduceți ca jertfe de mulțămire, nici nu Mă uit la ei.**

v.23 **Depărtează de Mine vuietul cîntecelor tale; nu pot asculta sunetul alăutelor tale!**

În spatele acestei conformări la ritualuri existau vieți necinstite. Oamenii lui Dumnezeu trebuie să recunoască faptul că credința lor trebuie să fie reală. Credința creștină nu este un fals sau o poveste; ea este ceva real. Credința trebuie asociată de o anumită persoană. Credința nu înseamnă înșelăciune. Mulți oameni spun: „dacă crezi este pentru că ești orb. Ai o credință oarbă”. Dragul meu, dacă ai o credință oarbă, mai bine las-o baltă pentru că Dumnezeu nu acceptă așa ceva. Credința trebuie să aibă impact și efect asupra vieții. „Credința fără fapte este moartă” spune Iacov. Apostolul Pavel a spus că noi am fost mântuiți pentru a face fapte bune. Este foarte important să ne amintim acest lucru.

Poporul Israel ducea o viață de păcat. Oamenii erau implicați în idolatrie și, cu toate acestea, respectau și ritualurile mozaice. Dumnezeu spune aici: „disprețuiesc ceea ce faceți. N-am nevoie de ceea ce faceți”. În serviciile noastre de închinare, de care suntem așa de mândri, dacă inimile participanților nu sunt implicate, în ochii Domnului ceea ce facem nu are absolut nici o însemnătate. Dacă El ar veni la biserica ta sau la biserica mea, cum credeți că ar aprecia ceea ce se petrece la un serviciu de închinare?

Amos 5:24-26

v.24 Ci dreptatea să curgă ca o apă curgătoare, și neprihănirea ca un pîrîu care nu seacă niciodată!

v.25 Mi-ați adus voi jertfe și daruri de mîncare, în timpul celor patruzeci de ani din pustie, casa lui Israel?...

v.26 Veți ridica dar pe Sacut, împăratul vostru, și pe Caivan, chipurile voastre idolești, steaua dumnezeului vostru, pe care vi l-ați făcut,

Se pare că poporul Israel aducea jertfe în pustie dar, în momentul în care a întâlnit cu neamurile păgâne, a dorit să se închine și zeităților lor. Închinarea la Moloh (la noi în Biblie Sacut) includea ritualuri în care un copil mic era pus în brațele înroșite de foc ale unui idol, transformând astfel copilul într-o jertfă vie. Urletele aceluși copil, vă puteți închipui, erau cumplite. Dumnezeu ne spune: „voi veniți duminica la biserică și simțiți emoțiile provocate de un serviciu de închinare însă, în timpul săptămânii vă închinați lui Moloh, vă închinați invidiei și mărețului dolar”.

Mulți creștini spun și ei pe paturile lor de moarte: „aici pe pământ am slujit lui Moloh; am slujit lăcomiei, m-am închinat lucrurilor lumii acesteia și nu L-am slujit pe adevăratul Dumnezeu”. Dragul meu, cântecele sau predica de la înmormântarea ta nu au nici o putere pentru că tu te vei înfățișa înaintea scaunului de judecată. La fel se va întâmpla și cu mine. Sincer să fiu, îmi este un pic teamă și, din acest motiv, doresc să fac toate lucrurile bine aici pe pământ și mă străduiesc să am o relație cât mai bună cu Domnul.

Amos 5:27

v.27 și vă voi duce în robie dincolo de Damasc, zice Domnul, al cărui Nume este Dumnezeuul oștirilor!“

Israelul va fi pedepsit. Poporul va ajunge în captivitate „dincolo de Damasc”, adică dincolo de Siria, acolo unde se afla Ninive. Dumnezeu spune lui Israel că asirienii îi vor duce în captivitate. Îi anunță! Și o face pentru ca ei să înțeleagă că trebuie să se pocăiască!

Mă întreb dacă noi înțelegem acest lucru!

Să ne ajute Dumnezeu!

Rămâneți pe mâini bune!